

Sygn. akt I Ca 381/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Arkadiusz Kuta

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska (spr.)

SO Krzysztof Nowaczyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Danuta Gołębiewska

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z wniosku B. Ł.

z udziałem A. Ł.

o podział majątku

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 29 czerwca 2015 r. sygn. akt I Ns 515/14

postanawia:

oddalić apelację.

Sygna.akt I Ca 381/15

UZASADNIENIE

B. Ł. wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego zgromadzonego z A. Ł..

Wnioskodawczyni wskazała, iż główny składnik majątku stanowi lokal mieszkalny, w którym ona zamieszkuje i domaga się przyznania go na jej rzecz bez spłaty na rzecz uczestnika, który deklarował w toku postępowania rozwodowego, iż ze spłaty takiej zrezygnuje. Ponadto podała, iż w skład majątku wchodzi ruchomości i środki pieniężne. skład majątku wspólnego, jego wartość i proponowany sposób podziału.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik zakwestionował, iż część wskazanych ruchomości wchodzi w skład majątku wspólnego, przedstawił propozycję co do przyznania wnioskodawczyni nieruchomości ze spłatą na rzecz uczestnika.

Uczestnik domagał się ponadto zasądzenia od wnioskodawczyni na jego rzecz połowy czynszu za używanie części nieruchomości tj. kwoty 300 zł za okres od września 2013r.do chwili orzekania.

Sąd Rejonowy w Iławie postanowieniem z dnia 29 czerwca 2015r. ustalił, że w skład majątku wspólnego B. Ł. i A. Ł. wchodzi:

- lokal mieszkalny położony w K. gm. (...) o pow.76,15 m² wraz z udziałem związanym z własnością tego lokalu wynoszącym (...) w nieruchomości wspólnej, dla którego Sąd Rejonowy w Iławie prowadzi księgę wieczystą (...) – o wartości 102.600 zł;

- kwota 3.017,95 zł pochodząca z programu ubezpieczeniowo-inwestycyjnego

(...) w Banku (...) SA I Oddział w S.;

- samochód V. (...) o wartości 1.000 zł;

- ciągnik rolniczy (...) C-360 rok prod. 1977 o wartości 3.000 zł;

tj. składniki majątkowe o łącznej wartości 109.617,95 zł i dokonał podziału tego majątku w ten sposób , że przyznał wnioskodawczyni lokal mieszkalny położony w K. gm. Susz o pow.76,15 m² wraz z udziałem związanym z własnością tego lokalu wynoszącym (...) w nieruchomości wspólnej, dla którego Sąd Rejonowy w Iławie prowadzi księgę wieczystą (...) – o wartości 102.600 zł; a uczestnikowi pozostałe składniki majątku o łącznej wartości 7.017,95 zł oraz zasądził od B. Ł. na rzecz A. Ł. kwotę 47.791,02 zł tytułem wyrównania udziałów stron w majątku wspólnym, z tym, że zapłata tej kwoty nastąpi w ten sposób, że kwota 10.000 zł zostanie zapłacona w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki, zaś pozostała część w kwocie 37.791,02 zł zostanie zapłacona w 36 miesięcznych ratach, z tego 35 rat po 1.049 zł, a ostatnia w kwocie 1076,02 zł – z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki.

Sąd Rejonowy oddalił wniosek uczestnika o zasądzenie wynagrodzenia za korzystanie z lokalu przez wnioskodawczynię i oddalił wniosek o podział majątku w pozostałym zakresie, a ponadto zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 615,61 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania.

Orzeczenie zapadło na podstawie następujących ustaleń, wniosków i przepisów prawa:

Małżeństwo B. Ł. i A. Ł. zawarte w dniu 28 kwietnia 1984r. zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 19 września 2013r., który uprawomocnił się w dniu 11 października 2013r.

W skład majątku wspólnego stron wchodzi następujące składniki majątku wspólnego:

- lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość położony w K. gm. Susz o pow.76,15m² o wartości 102.600,00zł,

- kwota 3.017,95 zł pochodząca z programu ubezpieczeniowo-inwestycyjnego (...) w Banku (...) S.A.,

- samochód V. (...) o wartości 1.000,00 zł,

- ciągnik rolniczy (...) rok prod.1977 o wartości 3.000,00 zł

Kwotę 3.017,95zł wypłacił z banku uczestnik i przelał na własny rachunek bankowy, co wynika z jednostronnego zaświadczenia banku.

Lokal mieszkalny zajmuje wnioskodawczyni. Wnioskodawczyni nie ma stałych własnych dochodów, utrzymuje się ona z zasiłku opiekuńczego z opieki społecznej w kwocie 500 zł i okazjonalnej sprzedaży produktów rolnych pochodzących z hodowli królików i kur. Korzysta też z pomocy finansowej dzieci.

Po rozwodzie stron i ustaniu w ten sposób majątkowej wspólności małżeńskiej możliwe jest dokonanie majątku wspólnego stron.

Skład majątku wspólnego jest w większości niesporny. Zarówno lokal mieszkalny jak i ruchomości zostały zgodnie wskazane przez strony. Wartość samochodu i ciągnika została ustalona zgodnie i zgodny był wniosek zainteresowanych co do ich rozdziału.

Wartość lokalu mieszkalnego ustalono poprzez wycenę dokonaną przez biegłego, która nie była kwestionowana przez strony. Opinia zasługiwała na podzielenia, gdyż była jasna, zwięzła i odpowiadała na sformułowaną przez sąd tezę dowodową. Odnośnie lokalu mieszkalnego – strony zgodnie wskazywały, iż ma on zostać przyznany wnioskodawczyni – i to zgodne stanowisko stron Sąd podzielił przyznając lokal mieszkalny wnioskodawczyni.

Mając na uwadze, iż zasadą postępowania o podział majątku wspólnego stron jest dążenie do tego, aby stronom przyznawać majątek o zbliżonej wartości – Sąd przyznał ruchomości w postaci samochodu i ciągnika uczestnikowi, tym bardziej, że uczestnik nieprzerwanie z tych ruchomości.

Sporny był pomiędzy stronami wskazany we wniosku składnik majątku w postaci przyczepki do ciągnika. Uczestnik wskazywał, iż przyczepki tej od lat już nie widział i nie wie co się z nią stało, zaś wnioskodawczyni nie potrafiła wskazać żadnych okoliczności czy dowodów na to, że przyczepka ta w chwili ustania wspólności majątkowej małżeńskiej istniała.

W takiej sytuacji Sąd uznał za nieudowodnioną okoliczność, że przyczepka ta wchodzi w skład majątku wspólnego stron. Wniosek o podział majątku w tym zakresie zatem oddalono.

Sporne były pomiędzy stronami składniki majątku w postaci oszczędności. Wnioskodawczyni wskazywała na oszczędności w postaci środków pieniężnych zgromadzonych na książeczce mieszkaniowej oraz oszczędności i lokaty w (...) Banku S.A.

Uczestnik okoliczności te kwestionował wskazując, iż środki pieniężne zgromadzone na książeczce mieszkaniowej stanowią jego majątek osobisty pochodzące z darowizn jego rodziców. Zaprzeczył też aby strony miały lokaty czy też oszczędności w nieistniejącym już banku.

Sąd podzielił w całości stanowisko uczestnika, iż środki pieniężne zgromadzone na książeczce mieszkaniowej stanowią jego majątek osobisty. Książeczka ta została założona przez rodziców uczestnika na jego nazwisko przed zawarciem przez strony związku małżeńskiego i przez cały czas znajdowała się w posiadaniu rodziców uczestnika, którzy systematycznie dokonywali na nią wpłat – także po zawarciu przez uczestnika związku małżeńskiego. Rodzice nie wyrażali w żaden sposób woli aby darowizny te czynione po ślubie stron rozciągały się także na wnioskodawczynię. Zgodnie z art.33 pkt.2 krio przedmioty majątkowe nabyte przez darowiznę wchodzi do majątku osobistego każdego z małżonków – chyba że darczyńca inaczej postanowił. Takiej decyzji ze strony rodziców uczestnika nie było. W tym przedmiocie uznano za wiarygodne zeznania świadków H. Ł. i M. Ł., którzy w zeznaniach swych wskazali na swoje zamiary i motywy podczas zakładania książeczki oszczędnościowej i dokonywanych później wpłat.

Sąd uznał za zasadny wniosek o zaliczenie do majątku wspólnego i dokonanie podziału tego majątku w zakresie środków pieniężnych zgromadzonych w ówczesnym (...) Bank S.A. a obecnie Banku (...) S.A.

Jak wynika z informacji tego Banku – okoliczności tej strony nie kwestionowały – uczestnik posiadał w tym Banku następujące produkty:

- 1.program ubezpieczeniowo-inwestycyjny (...) założony w dniu 01.03.2011r.z wpłatą 3.080zł i zlikwidowany w dniu 28.06.2013r. – kwota wypłaty 3.017,95zł;
- 2.fundusz inwestycyjny zamknięty założony 07.03.2011r. z kwotą wpłaty 2.460,00zł , umorzony i wypłacony 31.05.2012r.

3.program ubezpieczeniowo-inwestycyjny (...) założony 05.02.2010r. z kwotą wpłaty 5.122,95zł a zlikwidowany w dniu 14.02.2011r.

4.konto oszczędnościowe i rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy – bez środków finansowych na dzień ustania wspólności majątkowej.

Za zasadny Sąd uznał wniosek jedynie w części dotyczącej programu ubezpieczeniowo-inwestycyjny (...). Rachunek ten został założony w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej, środki na nim zgromadzone wpłacone zostały w całości w tym okresie. Został on zlikwidowany w trakcie postępowania rozwodowego stron, a pieniądze przekazane zostały na rachunek uczestnika. Uczestnik tych okoliczności nie kwestionował, nie wskazywał też żadnych okoliczności mogących wyjaśnić co się stało z tymi pieniędzmi. Sąd zatem przyjął, iż pieniądze te stanowiące majątek wspólny stron zostały przez uczestnika pobrane i zatem winien on z tych pieniędzy rozliczyć się z wnioskodawczynią.

Odnosnie pozostałych kont i lokat stron w (...) Bank SA z informacji banku jednoznacznie wynika, iż środki te zostały w trakcie małżeństwa wypłacone, wypłat dokonywała zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik, a na rachunkach bankowych na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej nie pozostały żadne pieniądze, zatem w tym zakresie wniosek oddalono.

Sąd oddalił także wniosek uczestnika o rozliczenie w ramach podziału majątku wspólnego równowartości połowy czynszu za używanie części nieruchomości tj. kwoty 300 zł za okres od września 2013r.do chwili orzekania, jako całkowicie niezasadny. Wnioskodawczyni rzeczywiście zajmowała wspólny lokal mieszkalny, jednakże korzystała w tym zakresie z przysługującej jej prawa do tego lokalu. Uczestnik nie sprecyzował na czym miało polegać zawarcie umowy najmu przez czynności dorozumiane. Wskazywanie zaś na to, że to wnioskodawczyni samodzielnie korzystała z lokalu mieszkalnego nie daje samo w sobie podstaw do przyjęcia, iż taka umowa została zawarta.

Wniosek w tym zakresie również podlegał oddaleniu.

Wartość majątku wspólnego stron ustalono na kwotę 109.617,95zł.

Wnioskodawczyni otrzymała majątek o wartości 102.600,00zł zaś uczestnik otrzymał majątek o wartości 7.017,95zł.

Udziały stron w majątku wspólnym jest równy i wynosi 54.808,97 zł.

Dokonując podziału majątku wspólnego i przyznając stronom majątek o różnej wartości należało orzec o wyrównaniu tych udziałów poprzez dopłaty pieniężne. Z tego tytułu zasądzono od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 47.791,02 zł.

Wnioskodawczyni wnosząc o przyznanie jej prawa do lokalu mieszkalnego wniosła o rozłożenie ewentualnej spłaty na raty tj. zadeklarowała jednorazową spłatę 10.000zł w terminie 3 miesięcy, odnośnie pozostałej części wniosła o rozłożenie na raty na okres 3 lat. Uczestnik nie odniósł się do tej propozycji.

Mając na uwadze przedstawioną sytuację majątkową wnioskodawczyni Sąd uznał, iż jej wniosek o rozłożenie należności na raty znajduje oparcie w art.320 kpc. Mając na uwadze okoliczności ustalone w sprawie – skład majątku, sytuację majątkową wnioskodawczyni Sąd uznał iż zachodzi uzasadniony wypadek w rozumieniu tego przepisu. Spłata wynika z faktu, iż mieszkanie przyznano wnioskodawczyni, a jest ono dla niej jedynym wartościowym składnikiem. Jej sytuacja materialna nie daje realnych podstaw do przyjęcia, iż może ona w krótszym czasie spełnić świadczenie, a uczestnik okoliczności tej nie kwestionował.

Mając powyższe na uwadze i biorąc pod uwagę deklarowaną spłatę jednorazową 10.000 zł, pozostałą część spłaty rozłożono na raty zgodnie z wnioskiem.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art.520§2 kpc.

Postanowienie Sądu Rejonowego zostało zaskarżone apelacją przez uczestnika w części, tj. w punkcie I tiret drugi ustalającym, że w skład majątku wspólnego wchodzi kwota 3.017,95 zł pochodząca z programu ubezpieczeniowo-inwestycyjnego (...) w banku (...) SA Oddział w S. i w punkcie IV ust.2 przyznającym tę kwotę na rzecz uczestnika oraz w punkcie V zasądającym od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwotę 47.791,02 zł w zakresie wysokości spłaty i rozłożenia jej na raty.

Skarżący zarzucił orzeczeniu:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż kwota 3.017,95 zł pochodząca z programu ubezpieczeniowo-inwestycyjnego (...) w banku (...) SA Oddział w S. wchodzi w skład majątku wspólnego uczestników, w okoliczności gdy jest to kwota pozostała na koncie po faktycznym podziale środków pieniężnych zgromadzonych przez strony w łącznej wysokości 6.095,90 zł i wnioskodawczynie wybrała znacznie wcześniej swoją część, zaś kwota 3.017,95 zł została przeznaczona dla uczestnika;

- naruszenie art.212§3 kc w zw. z art.,320 kpc przez błędne zastosowanie i rozłożenie przyznanej od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika spłaty na 36 rat co jest sprzeczne z zasadą ekwiwalentności świadczeń i z pominięciem tej okoliczności, iż uczestnik pozostawia wnioskodawczynie całe mieszkanie;

- naruszenie art.233§1 kpc przez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zeznań wnioskodawczynie, polegającą na bezkrytycznym daniu wiary w okoliczności podawane przez wnioskodawczynie co do jej stanu majątkowego, gdy trudnym do zaakceptowania w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki jest to, że wnioskodawczynie utrzymuje mieszkanie i zaspokaja swoje bieżące potrzeby z kwoty 500 zł, a nadto z tej kwoty i prac dorywczych jest w stanie zaspokoić uczestnika w części, tj. kwotą 10.000 zł z terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia;

- naruszenie art.5 kc przez pominięcie i rozłożenie zasądzonej spłaty na 36 miesięcznych rat w okoliczności, gdy narusza to zasady ekwiwalentności świadczeń i prawa do równych, a także rzeczywistych udziałów w majątku dorobkowym po stronie uczestnika.

Podnosząc te zarzuty skarżący wniósł o zmianę orzeczenia w zaskarżonej części i :

- ustalenie, że w skład majątku wspólnego B. Ł. i A. Ł. nie wchodzi kwota 3.017,95 zł pochodząca z programu ubezpieczeniowo-inwestycyjnego (...) w banku (...) SA Oddział w S. i przyznanie na rzecz uczestnika samochodu V. (...) o wartości 1.000 zł i ciągnika URSUS C-360 o wartości 3.000 zł,

- zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwoty 50.808,97 zł tytułem wyrównania udziałów stron w majątku wspólnym w terminie 2 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia,

a nadto zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kosztów postępowania.

B. Ł. wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od uczestnika na jej rzecz kosztów postępowania za drugą instancję.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadniona nie zasługiwała na uwzględnienie.

Stwierdzić trzeba w pierwszej kolejności, iż Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny materiału dowodowego bez naruszenia zasady jego swobodnej oceny określonej w art.233 kpc i doszedł na tej podstawie do prawidłowych ustaleń w zakresie stanu faktycznego wymagających aprobaty.

Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Jeśli chodzi o moc dowodową w literaturze podkreśla się, że oznacza ona siłę przekonania uzyskaną przez sąd wskutek przeprowadzenia określonych środków dowodowych

na potwierdzenie prawdziwości lub nieprawdziwości twierdzeń na temat okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wiarygodność zaś decyduje o tym, czy określony środek dowodowy, ze względu na jego indywidualne cechy i obiektywne okoliczności, zasługuje na wiarę. Sąd Rejonowy w sposób spójny i logiczny przedstawił argumenty przemawiające za uznaniem za wiarygodne zeznań wnioskodawczynie co do jej sytuacji majątkowej i dochodach. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002r. , IV CKN 1050/00 (Lex nr 55499) wykazanie, że sąd drugiej instancji naruszył art.233§1 kpc, co mogło mieć wpływ na wynik sprawy, nie może być ograniczone do odmiennej interpretacji dowodów zebranych w sprawie, przy jednoczesnym zaniechaniu wykazania, iż ocena przyjęta przez sąd za podstawę rozstrzygnięcia przekracza granicę swobodnej oceny dowodów, którą wyznaczają czynniki logiczny i ustawowy, zasady doświadczenia życiowego, aktualny stan wiedzy, stan świadomości prawnej i dominujących poglądów na sądowe stosowanie prawa. Konsekwentnie w orzecznictwie sądowym wskazuje się, iż skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art.233§ 1 kpc wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, tylko to bowiem może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów; doniosłości w tym zakresie pozbawione jest natomiast przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze i wymowie dowodów. Skarżący kontestując prawdziwość przedstawionych przez wnioskodawczynię faktów przyjętych przez Sąd pierwszej instancji jako podstawa ustalenia, iż zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art.320 kpc, nie przedstawił żadnych okoliczności przemawiających za ustaleniami odmiennymi. Można nawet powiedzieć, iż dopatruje się on w sytuacji finansowej wnioskodawczynie większych możliwości niż przyjęte przez Sąd Rejonowy, skoro domaga się zasądzenia od niej spłaty w całości płatnej w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd odwoławczy zobowiązany jest wskazać jednocześnie, iż rozłożenie zasądzonej od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika spłaty znajduje uzasadnienie prawne w przepisach 212 § 3 kc w zw. z art. 1035 kc w zw. z art.46 krio, a nie w art.320 kpc. Zgodnie z art. 46 k.r.o. do podziału majątku, który był objęty wspólnością majątkową stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku, a poprzez art. 1035 kc - odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych. Z kolei art. 567 § 3 kpc, o ile nie wynika nic innego z przepisów § 2 i 3, odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów o dziale spadku (680-689 kpc), które w art. 688 kpc zawierają odesłanie w kwestiach w nich nie uregulowanych, do odpowiedniego stosowania przepisów o zniesieniu współwłasności, w szczególności art. 618 § 2 i 3 kpc. Stosownie do treści art. 212 § 3 kc jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. W razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie sąd na wniosek dłużnika może odroczyć termin zapłaty rat już wymagalnych. Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy prawa materialnego tj. art. 212 § 3 kc w zw. z art. 1035 kc, w zw. z art. 46 kro uznając, że zachodzą przesłanki do rozłożenia spłaty zasądzonej na rzecz uczestnika. Co do przesłanek rozłożenia spłaty na raty aktualne pozostają ustalenia Sądu Rejonowego, których podzielenie prowadzi do wniosku , iż orzeczenie w omawianym zakresie jest trafne. Oczywiście jest, iż ułożenie kwestii spłaty wymaga z jednej strony uwzględnienia usprawiedliwionego interesu osoby uprawnionej do spłaty, ale z drugiej strony nie może abstrahować od możliwości płatniczych zobowiązanego. Te możliwości bieżące wnioskodawczynie są nad wyraz skromne, nie mniej zauważyć należy, iż stała się ona właścicielką nieruchomości, co może stanowić podstawę do ubiegania się o stosowny kredyt, ale to wymaga czasu i zorganizowania. Zadeklarowana przez B. Ł. i zasądzona jednorazowa kwota 10.000 zł płatna w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia wraz z dalszą ratałną spłatą nie godzi w interes skarżącego, a jest maksymalnym na dzień dzisiejszy możliwym obciążeniem uczestniczki.

Za nietrafne należało uznać również zarzuty apelacji skierowane do uwzględnienia w składzie majątku wspólnego kwoty 3.017,95 zł. Zaznaczyć przy tym wyraźnie należy, iż stanowisko skarżącego w tej kwestii doprowadziło go do błędnego oszacowania należnej według niego kwoty spłaty na 50.808,97 zł, gdyż uzyskano ją przez powiększenie zasądzonej w I instancji spłaty 47.791,02 zł o kwotę 3.017,95 zł, podczas, gdy ewentualne wyeliminowanie omawianego składnika majątku wspólnego skutkowałoby zwiększeniem spłaty o 1/2 jego wartości. Przede wszystkim jednak nie było podstaw do zanegowania tego prawidłowego ustalenia Sądu Rejonowego, iż na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej w majątku zainteresowanych pozostawała kwota 3.017,95 zł pochodząca programu ubezpieczeniowo-inwestycyjnego (...) w Banku (...) SA . Z zaświadczenia banku z dnia 30 grudnia 2014r. wynika, że środki z rachunku

prowadzonego na nazwisko A. Ł. zostały przekazane na jego (...) w dniu 28 czerwca 2013r., a następnie z tego rachunku wypłacone w dniu 5 lipca 2013r. Przy uwzględnieniu, iż wspólność ustawowa ustala z dniem 11 października 2013r. (data uprawomocnienia wyroku rozwodowego) uzasadniona była hipoteza, iż środki te zachowały się do tej ostatniej daty; przede wszystkim jednak wskazać należy kategorycznie, iż okoliczność ta została przez uczestnika przyznana. Przedstawiał on wprost tezę, iż środki te zostały przeznaczone dla niego, gdyż wcześniej już wypłacone zostały środki z podobnych inwestycji przez wnioskodawczynię. Niezależnie od tego, iż jak wynika z zaświadczenia (...) z 30 grudnia 2014r. na rachunkach prowadzonych zarówno na nazwisko wnioskodawczyni jak i na nazwisko uczestnika były gromadzone inne, podobne fundusze, które zostały przez nich wypłacone w latach 2011 i 2012, to decydujące znaczenie przydać należy temu stwierdzeniu, iż w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej podział majątku nie jest dopuszczalny i żadnym uzgodnieniom ani rozrządzeniom podejmowanym przez zainteresowanych takiego skutku nie można było przypisać. Co do zasady środki wcześniej przez małżonków zgromadzone i zainwestowane wypłacone w czasie trwania wspólności małżeńskiej są przeznaczane na potrzeby rodziny i nie mogą być przedmiotem podziału (art.31 i art.35 krio). Kwota 3.017,95 zł również została wypłacona przed ustaniem wspólności małżeńskiej zainteresowanych, jednakże – jak wynikało ze zgodnych oświadczeń byłych małżonków – pozostała ona w majątku wspólnym na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego i z tej przyczyny podlegała uwzględnieniu jako składnik majątku wspólnego.

Z tych wszystkich przyczyn apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na mocy art.385 kpc w zw. z art.13 §2 kpc.